

Kattoikkunat

YLEISTÄ KATTOIKKUNOISTA

Talvella kattoikkunat ovat yleensä lumen peitossa, minkä seurauksena sulava lumi ja jää sulaessaan aiheuttavat merkittävän kosteusrasituksen ikkunalle ja ikkunan tiivisteisiin kohdistuu jopa vedenpaine. Myös poikkeukselliset sääolosuhteet lisäävät rakenteen kosteusrasitusta.

Kattoikkunoiden kohdalla vinojen yläpohjarakenteiden tuuletus ei yleensä toimi, mikä lisää riskiä kattoikkunoita ympäröivien rakenteiden vaurioille.

Kattoikkunavalmistajan huolto-ohjeiden mukaan kattoikkunan ympäristystä tulisi pitää talvisin lumesta ja jäädä vapaana. Käytännössä tämä on kuitenkin mahdotonta, minkä vuoksi kattoikkunoiden vuotaminen jossain vaiheessa niiden elinkaarta on mahdollista ja todennäköistä.

VAURION AIHEUTTAJIA KATTOIKKUNOISSA

- Ikkunan liitos vesikatteeseen ja aluskatteeseen voi olla epätiivis.
- Ikkunan ylösnostokorkeus vesikatteesta on puutteellinen.
- Ikkunoiden huolto on laiminlyöty, roskia ikkunoiden väleissä ja vieressä.
- Talvella ikkunat ovat yleensä lumen peitossa, minkä seurauksena sulava lumi ja jää sulaessaan aiheuttavat merkittävän kosteusrasituksen ikkunalla ja ikkunan tiivisteisiin kohdistuu jopa vedenpaine.
- Vinoilla katto-osuuksilla yläpohjan tuuletus on yleensä tukossa kattoikkunan kohdalta.
- Höyrynsulkujen tiiveydessä on kattoikkunoiden pielissä tyypillisesti puutteellisuuksia tai höyrynsulkua ei ole pielissä ollenkaan. Samoin pielien lämmöneristyksessä voi olla puutteita. Seurauksena on yleensä kosteuden tiivistyminen kattoikkunaa ympäröiviin rakenteisiin ja mahdollisesti myös jään muodostusta yläpohjan tuuletusväliin kattoikkunan ympärillä, minkä seurauksena ikkunan ja yläpohjan rakenteissa voi olla "piileviä" kosteusvaurioita.
- Mikäli ikkuna on asennettu tilaan, jossa on uima-allas tai pesuhuone, korostuu höyrynsulun puutteista aiheutuva riski erityisesti, koska märkätiloissa ja allashuoneissa sisäilman vesihöyrymäärä on kuivia asuintiloja merkittävästi suurempi.

RISKIRAKENTEEN TUTKIMINEN ERILLISELLÄ KUNTOTUTKIMUKSELLA

Kattoikkunoita ympäröivien rakenteiden selvittäminen ja tutkiminen sekä niihin mahdollisesti liittyvien riskien realisoitumisen toteaminen edellyttää aina rakenteen avausta ja tarkastamista riittävässä laajuudessa.

Rakenteen avausten määrä ja paikat tulee määritellä aina tapauskohtaisesti. Kuntotutkimukseen voidaan tarpeen mukaan sisällyttää erilliset mikrobitutkimukset. Niiden tarpeellisuus arvioidaan aina tapauskohtaisesti kuntotutkimuksen yhteydessä.

ESIMERKKI RISKIRAKENTEESTA:

(kuva periaatteellinen, ei vastaa tarkalleen kohteen rakennetta)

